

Disse overvejelser har for os ført til, at vi hverken kan støtte tanken om et særligt efterforskningsorgan eller forslaget om den rene statsadvokatmodel. Ved netop at knytte et lægt element i form af et politiklagenævn til statsadvokatmodellen sikrer vi hensynet til både borgerne og politiet. At der så yderligere kan beskikkes advokat for klager og indklagede, er en yderligere sikkerhed for de to parter.

Vi er godt klar over, at denne opbygning både økonomisk og administrativt er lidt tungere end den rene statsadvokatmodel, men det finder vi klart opvejes af de fordele, modellen indebærer.

At politiet ikke længere skal deltage i behandlingen af klagerne, og at politimesteren ikke skal afgøre dem, imødekommer den kritik, som har været fremført. I den forbindelse skal det også understreges, at efterforskningen forudsættes som altopvejende hovedregel at skulle foretages af statsadvokaten og hans juridiske personale.

I helt særlige tilfælde kan der blive tale om, at statsadvokaten kan få behov for ekstra ressourcer, og disse skal efter hans anmodning stilles til rådighed af rigspolitiet. Men også i disse tilfælde foretages undersøgelsen for statsadvokaten og på hans ansvar, og det er vigtigt.

Med den foreslåede nyordning får vi et klagesystem, som i meget høj grad beskytter retssikkerheden både for klager og for indklagede, og det må dog være i alles interesse. Vi kan derfor tilsige lovforslaget en velvillig og hurtig behandling i udvalget.

Svend Aage Jensby (V):

De nugældende regler om behandling af klager over polititjenestemænds adfærd er gennemført under socialdemokratiske regeringer i 1973 og 1981, men med Venstres støtte.

Det var i virkeligheden Venstre, der i begyndelsen af 1970'erne skabte debatten, der førte til de regler, vi har nu, og efter Venstres mening har reglerne fungeret aldeles upåklageligt. Lokalnævnene har nemlig været således sammensat, at politiets repræsentanter på intet tidspunkt har haft flertal i udvalgene. Det har ligget hos borgmestrene og i de større byer blandt de øvrige medlemmer af nævnene. Dertil kommer, at der har været klageadgang til Justitsministeriet.

Talrige borgmestre – det ved jeg også at justitsministeren ved – har her for nylig tilkendegivet deres støtte til de bestående lokalnævne. Man har ikke ment, der var behov for ændrin-

ger, og det mener vi heller ikke at der er. I realiteten kan man sige, at i og med man nu laver det om, ligger der en indirekte kritik af det fortræffelige arbejde, borgmestrene har gjort.

Nu ligger landet sådan, at enkelte advokater og såkaldte retslærde på lektorniveau og desværre også enkelte politikere – meget få politikere – har set det som en opgave gennem nogle år at kritisere de bestående regler, og det er dette fåtal og ikke den store del af befolkningen, som har tillid til politiet og klage reglerne, man nu imødekommer med det foreliggende forslag. Det er et forslag, der lægger op til en radikal ændring af hele klagesystemet, som efter Venstres mening er aldeles uforholdsmæssig.

Når det er sagt, skal jeg imidlertid forholde mig til forslaget og samtidig sige til justitsministeren, at jeg går ud fra, at vi i Venstre – og her kan jeg vel også sige Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet – bliver hørt og taget med på råd i denne meget vigtige sag. Det ville dog være rimeligt på et tidspunkt, hvor vi nu skal forhandle politiforlig, og på et område, som er så vigtigt som dette, at vi i oppositionen også bliver hørt.

Jeg kan straks sige, at Venstre isoleret set vil kunne gå ind for den foreslåede affattelse af kapitel 93 b og c, altså at det fremover bliver statsadvokaterne, der undersøger og behandler klager over politifolk og også behandler straffesagerne mod dem. Det er i realiteten også tilfældet i dag med hensyn til det sidste.

Vi har som sagt ikke den holdning, fordi vi mener, at der er behov for nogen ændring; men vi lægger vægt på, at Jacques Hermann-udvalget enstemmigt foreslår statsadvokatmodellen, og at politiets organisationer er enige i det, og endelig lægger vi megen vægt på, at den aldeles uberettigede mistanke om, at politiet har holdt hånden over sine egne, hermed én gang for alle må forstumme.

Af tidsmæssige grunde skal jeg i øvrigt indskrænke mig til at fremhæve, at vi er enige i det, der anføres i bemærkningerne side 12 og 24 om opretholdelse af den nugældende praksis med hensyn til behandling af mindre klager. Noget andet ville være helt vanvittigt. Så vi vil meget fremhæve, at vi ønsker, at ministeriet vil oprettholde den praksis, der gælder.

Hvad angår forslagets sidste del om oprettelse af de såkaldte politiklagenævne, gælder det derimod, at Venstre afgjort vender sig herimod. Sagt ligeud til justitsministeren kan det heller ikke være ministerens egen idé og eget ønske, at